

5. KRIMINALITA CIZINCŮ

Počty stíhaných a obžalovaných osob, osob vyřízených ve zkráceném přípravném řízení a osob, na které byl podán návrh na potrestání, jsou zpracovány ze statistických listů trestních, které vyplňují okresní, krajská a vrchní státní zastupitelství. Statistický list trestní se vyplňuje ke každé známé osobě zapsané v rejstříku pro dozor v trestním řízení a dozor ve zkráceném přípravném řízení. U podmíněně zastaveného řízení se statistický list trestní vyplňuje až po právní moci rozhodnutí podle § 308 trestního řádu. V případech, kdy došlo k řízení ve věci, v níž nebyl zjištěn pachatel (podezřelý), se statistický list nevyplňuje. Statistický list se vyplňuje podle obsahu spisového materiálu shodným způsobem na všechny osoby bez ohledu na způsob vyřízení věci.

Počty odsouzených osob jsou zpracovány ze statistických listů trestních, které vyplňují okresní a krajské soudy. Statistický list trestní se vyhotovuje ihned po právní moci rozhodnutí ve věci, a to o každé osobě samostatně. U podmíněně zastaveného řízení se statistický list trestní vyplňuje až po pravomocném rozhodnutí soudu podle § 308 trestního řádu. Je-li odsouzený uznán vinným ze spáchání více trestných činů, uvádí se v těchto přehledech označení nejzávažnějšího z nich.

Údaje o osobách ve výkonu trestu odnětí svobody a výkonu vazby jsou převzaty z evidence Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky o stavu odsouzených a obviněných osob ve věznicích a vazebních věznicích.

Stíháno – počet osob, kterým bylo sděleno obvinění podle § 160 trestního řádu (doručeno, vyhlášeno) ve sledovaném roce.

Obžalováno – počet osob, na které byla ve sledovaném roce u soudu podána obžaloba podle § 176 trestního řádu.

Zkrácené řízení – počet osob, u kterých bylo ve sledovaném roce ukončeno zkrácené přípravné řízení dle § 179a trestního řádu.

Návrh na potrestání – počet osob, na které byl soudu podán návrh na potrestání dle § 179c trestního řádu.

Odsouzená osoba – osoba, proti které byl vydán soudem odsuzující rozsudek a nabyl právní moci.

Pozn.: Údaje čerpány ze statistických listů doručených MSp ve sledovaném roce

Správní vyhoštění:

§ 118 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

(1) Správním vyhoštěním se rozumí ukončení pobytu cizince na území, které je spojeno se stanovením doby vycestování z území a doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území. Doba vycestování z území se nestanoví, pokud je cizinec zajištěn za účelem správního vyhoštění. Doba, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území, stanoví policie v rozhodnutí o správním vyhoštění cizince. V odůvodněných případech lze rozhodnutím stanovit hraniční přechod pro vycestování z území. Je-li důvodné nebezpečí, že by mohl závažným způsobem ohrozit veřejný pořádek nebo bezpečnost smluvních států, informuje policie cizince o skutečnosti, že požádá o zařazení záznamu k jeho osobě do informačního systému smluvních států a poučí tohoto cizince o důsledcích tohoto opatření.

(2) Pro účely správního vyhoštění se za přechodný pobyt na území považuje i neoprávněné zdržování se cizince na území nebo zdržování se cizince v tranzitním prostoru mezinárodního letiště anebo pobyt na vízum udělené podle zvláštního zákona nebo pobyt do právní moci rozhodnutí ministerstva o udělení oprávnění k pobytu za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území nebo soudu o žalobě ve věci dočasné ochrany. Nebude-li v takovém případě rozhodnuto o správním vyhoštění, protože důsledkem tohoto rozhodnutí by byl nepřiměřený zásah do

soukromého nebo rodinného života cizince, policie cizinci udělí výjezdní příkaz. Cizinec je povinen vycestovat z území v době stanovené výjezdním příkazem.

(3) Hromadné správní vyhoštění cizinců na základě jednoho rozhodnutí se zakazuje.

Trest vyhoštění soudem:

§ 57 zákona č.140/1961 Sb., trestní zákon

(1) Soud může uložit pachateli, který není občanem České republiky nebo není osobou, které bylo přiznáno postavení uprchlíka, trest vyhoštění z území republiky, a to jako trest samostatný nebo i vedle jiného trestu, vyžaduje-li to bezpečnost lidí nebo majetku, anebo jiný obecný zájem.

(2) S přihlédnutím ke stupni společenské nebezpečnosti trestného činu, možností nápravy a poměrům pachatele a ke stupni ohrožení bezpečnosti lidí, majetku nebo jiného obecného zájmu může soud uložit trest vyhoštění ve výměře od jednoho roku do deseti let, anebo na dobu neurčitou.